

efter at begravelsen osv. er betalt. De 25.000 kr. reguleres så år for år efter nærmere regler nævnt i lovforslaget, som jeg selvfølgelig ikke skal gøre rede for. Men når et bo er udleveret som boudlæg, skal der ikke afleveres noget regnskab. Så kan den eller de, som får det som boudlæg, beholde de ting, der er.

Jeg synes, det er en god bestemmelse, der er kommet ind set fra praktikerens synspunkt, at man kan pålægge den, der får boudlægget, at ryddeliggøre afdødes bolig, hvad enten det er en lejlighed eller et hus. Det er en god pædagogisk regel, for det er tit, man ikke rigtigt ved, hvem der skal sørge for det.

Udlæg til en efterlevende ægtefælle er som hidtil inden for de 150.000 kr. – det er omtalt i lovforslag nr. 121, så det vil jeg ikke specielt nævne – og uskiftet bo kan også fortsat finde sted.

Derimod er det rigtigt, som også hr. Erling Christensen nævnte det, at privat skifte, som hidtil ikke . . . (Tilråb) . . . nej, jeg ved nu ikke, om hr. Erling Christensen nævnte det, men så nævner jeg det . . . betyder personlig hæftelse, hvis boet alligevel viser sig at være insolvent.

Det er efter min mening den største nyskabelse i skifteloven, dette at man nu, jeg vil ikke sige med sindsro, men man kan vedtage privat skifte, selv om man måske ikke ved, om der er flere passiver end aktiver i boet. Dér er det efter de nugældende regler sådan, at hvis man går til privat skifte, hæfter man for afdødes gæld, uanset om boets midler kan dække denne gæld. Det er en alt for fordelagtig stilling, en kreditor her får. Den afskaffer man nu, og i stedet for kan arvinger, hvis de starter med privat skifte, senere hen ifølge § 104 i lovforslaget aflægge det, de har modtaget, og derefter skal de ikke betale nogen gæld, men bare betale tilbage, hvad de har fået.

Vi har indført det, der hedder forenklet privat skifte – det var *det*, hr. Erling Christensen nævnte. Det synes jeg er en god ting. Der kræves her også, at betingelserne for privat skifte er til stede, men derudover er der en række betingelser: det må ikke være så stort, at der skal svares bo- eller tillægsboafgift, der må ikke være arvinger, som repræsenteres ved værge eller det nye begreb skifteværge, der må ikke være legatarer, boet må ikke være skattepligtigt, og der må ikke have været erhvervsvirksomhed og ikke afskrivningsberettigede aktiver, for så bliver det for udviklet. Forenklet privat skifte tror jeg vi kan spå en fremtid.

Den store ændring er imidlertid behandlingen ved bobestyrer. Det bliver nu det, som bliver det almindelige, hvor der tidligere var tale om offentligt skifte. Bobestyreren får en vis magt, en vis indflydelse, men kan selvfølgelig indklages for skifteretten, og man kan få en sådan bobestyrer væk i visse tilfælde. Men jeg tror, at det er en god ordning, og der kræves jo det samme som af en hidtidig eksekutor. De betingelser, der er opstillet, for at man kan blive bobestyrer, er nogenlunde de samme, og det kan efter min mening ikke blive hvem som helst, måske ikke engang en hvilken som helst advokat; det skal være nogen, der har en vis træning i at behandle dødsboer.

En ting, jeg er meget tilfreds med, er, at man nu har en tvungen proklamaplig. Man *skal* udstede præklusivt proklama. Det var hidtil noget, man skulle overtale arvingerne til. Nu *skal* det gøres, og det synes jeg er godt. Det er også godt, at der kun er 8 ugers frist i stedet for som hidtil 3 måneder. I den tid skete der i reglen ikke noget særligt i boets behandling. Nu går det så stærkere.

Med hensyn til afgifterne synes jeg også, at det er godt, at det ikke står i forhold til formuens størrelse, men starter med 500 kr. For visse boer kan det blive 2.500 kr., og når formuen er over 1 mio. kr., får man 6.500 kr. i tillægsafgift.

Alt i alt må jeg ligesom Socialdemokratiets ordfører rose justitsministerens hånd og håbe, at vi opnår, hvad man kunne kalde konsensus til denne meget vigtige lovgivning.

(Kort bemærkning).

**Erling Christensen (S):**

Venstres ordfører sagde noget i retning af, at han syntes, det var en god idé at overlade bobehandlingen til professionelle sagsbehandlere. Og så citerede han mig for at sige, at jeg ikke syntes, det var det rigtige.

Jo, jeg synes, det er rigtigt i det hele taget og også i denne sammenhæng at overlade tingene til en professionel og god sagsbehandling. Det, jeg satte spørgsmålstegn ved, var, om det er nødvendigt og fornuftigt at gøre den sagsbehandling – i det tilfælde her altså bobehandlingen – til et monopol, som Venstres ordfører altså går ind for på det område her. Og det er det, jeg gerne vil have, at vi kigger på under udvalgsbehandling.